

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu vältitavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Gabriele Ossenbeck versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-286/17)

(2017/C 283/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Gabriele Ossenbeck

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?

4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilineamise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 29. mail 2017 – Kreeka Vabariik versus Leo Kuhn

(Kohtuasi C-308/17)

(2017/C 283/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof (Austria kõrgeim üldkohus)

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja kassatsioonikohtule määruskaebuse esitaja: Kreeka Vabariik

Hageja ja vastustaja kassatsioonikohtu menetluses: Leo Kuhn

Eelotsuse küsimused

Kas määruse (EL) nr 1215/2012⁽¹⁾ artikli 7 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et

1. kohustuse täitmise koht viidatud sätte tähenduses määratakse ka olukorras, kus – nagu käesoleval juhul – nõuet on lepingu alusel korduvalt üle antud, kindlaks esmakordse lepingulise suhte alusel?
2. kohustuse täitmise tegelik koht määratakse juhul, kui esitatakse nõue järgida riigivõlakirju – käesoleval juhul Kreeka Vabariigi emiteeritud riigivõlakirju – puudutavaid tingimusi või hüvitada nende tingimuste täitmata jätmisest tulenev kahju, kindlaks juba selle alusel, et neist riigivõlakirjadest tulenevaid intresse maksti liikmesriigis avatud väärtpaberikonto omaniku arvelduskontole?
3. asjaolu, et esmakordse lepingulise suhte alusel on kindlaks määratud juriidiline kohustuse täitmise koht määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti a tähenduses, välistab selle, et järgnev lepingu tegelik täitmine on aluseks sellele, et määrata kindlaks – veel üks – kohustuse tegeliku täitmise koht nimetatud sätte tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades, ELT 2012, L 351, lk 1.

HB jt 6. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 5. aprilli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-361/14: HB jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-336/17 P)

(2017/C 283/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: HB jt (esindaja: advokaat P. Brockmann)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon